

ארגון ושנתם לבניך
 מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
 הניתנים ע"י אברכי כולל
 במסגרות חויתיות תוך מתן תמריצים
 המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111
 אדר א תשפ"ב | עלון מס': 314

פרשת ויקהל

ודברת בם
 סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

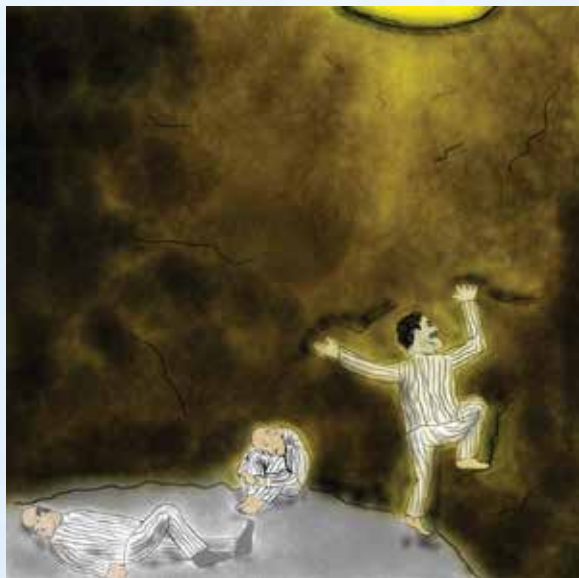

אך העליה בסלם - לא קלה היא. דורשת מאמצים, גבורות וותורים רבים. להתגבר על פוח המשיכה החזק של העולם התחתון - זהו אתגר מרוב, אתגר עולמי. האתגר של תיינו, בעצם.

ישנם אנשים, שמיד כשמבחינים בקושי שבעליהם אל מול הדחף של העולם הזה, פורשים, שוקעים בכל נפשם ומאודם בכל עניני העולם התחתון, החל והחליו.

אחרים - מנסים לקפץ ולטפס, ורק לאחר טרחה מרובה, הם מתאזנים מן העליה וחדלים מלנסות.

אך יחידי סגולה, גדולי דעה - אומרים: אם לא הצלחתי עד עכשיו, סימן שאין ברה אלא לטפס בלי הרף! לקפץ ולחזור ולקפץ, שבע יפל צדיק - וקם, וגם אם בגופו יפל, אך רוחו לא תפל עליו. חלילה לו מלהתאש. אחרת - ישאר למטה - - - (ע"פ הרבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א)

מעשה במלך שפך באזור נדח ולא ידוע בור גדול, רחב ועמק מאד, ולשם היה מוריד אנשים שחטאו לו ורצה להענישם.

בבור העמק היה די מזון לשנים ארוכות, אך לא היה כלל דרך לעלות. כל מי שיירד לשם הבין עד מהרה שישיה שם זמן רב מאד, ואולי אף לתמיד.

למטה היו האנשים מנתקים לחלוטין מן העולם שלמעלה, שהמשיך להתנהל כסדרו.

על הבור לא הייתה כל שמירה, אך לא הייתה כמעט דרך להחלץ ממנו.

כשהסתים ענישו של אותו חוטא, היו מגיעים אנשיו של המלך, משלשלים סלם ארוך ומעלים את האדם.

תופעה מענינת הייתה בבור. וממנה נוכל ללמד הרבה...

מרבית האנשים - לאחר שהורדו לבור העמק, והסירו את פסו העינים מעיניהם - היו מגלים מיד שאין סלם או כל דרך אחרת לעלות מעלה, ומיד מתאזנים מלעלות ומסיתים דעתם מפה. חלק זאת, פנו לחפש מזון וכל אמצעי השודות אחר, כדי לעבר את התקופה הממשכת שלפניהם.

והיו אחרים - שעל אף שלא היו רואים סלם, בכל זאת נסו בתחלה לקפץ ולטפס, ונקו על הקיר ונסו להאחו ביזים בודדים, בהם תלו את תקותם הקלושה. אך לאחר טרחה רבה, גם הם התאזשו בסופו של דבר וחדלו מלנסות.

אך היו גם יחידי סגולה שאמרו: אם אין סלם - סימן שצריך לטפס בלי סלם!! בלי הרף. לקפץ. ולחזור ולקפץ. לחפש 'מתחת האדמה' דרכים שונות ומשונות על מנת להחלץ מן הבור הנורא. פעם ועוד פעם ועוד פעם. שבע יפל צדיק - וקם.

ואכן בסוף - הם היו מצליחים! כיצד? זה כבר סוד כמוס...

הקב"ה עושה סלם מיוחד לכל אדם, הנצב על האדמה וראשו בשמים. כשיורדת הנשמה מהעולם העליון לעולם התחתון, היא חושקת וכוספת תמיד לעלות ולהתעלות. להתנקות מרפש העולם התחתון ולהדבק בעולמות העליונים, בבורא ותברך.

מה הוא אומר

עא. פרד אומר:

יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך (תהלים קלח)

הפרד הנו יצור כלאים מן הסוס והחמור.

המדרש בבראשית רבה (פב, טו) מביא, שהכלאים לא נבראו בששת ימי בראשית אלא אז רק עלו במחשבה. רק בימי ענה, צאצאו של עשו, נבראו הכלאים, ועל זה כתוב: "הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר". הימים - מפרש רש"י - אלו הפרדים.

הפרד הנו תיה אמה, אכזרית ומסכנת. רש"י שם כותב: "ולמה נקרא שמו ימים, שאימתן מטלת על הבריות, דאמר רבי חנינא, מימי לא שאלני אדם על פרדה לבנה וחיה וכו'".

המדרש שם ממשיך ומתאר מה עליה בגורלו של אותו ענה: "אמר לו הקב"ה, אני לא בראתי דבר של הזק ואתה

המשך מאחורה

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

בסיון "משנכנס אדר מרבבים בשמחה", הפתיחה הנהלת הארגון את התלמידים עם יציאה מרעננת מן השגרה באתר החינוכי "ספדי-כף", זאת לאחר שראתה את התמדתם ושקידתם של התלמידים, והחליטה להעניק להם את התנויה המיוחדת.

וכך, בראש חודש אדר, בו מסימים תלמידי הת"ת את למודיהם בשעות הצהריים המקדמות, הקצה אתר ה'ספדי-כף' כלו עבור תלמידי 'ושננתם', על שטח מתקניו ובהם מגלשות הרים, מקפצת הבינגו, מכוניות האקסטרים המתנגשות, קרוסלת הפיראטים, אומגה 70 מטר, סירת פיראטים ועוד מתקני לונה פארק רבים.

במשך שעות ארוכות שחקו התלמידים להנאתם במתקנים היחודיים שבמקום, כשהם מתענגים ואוהבים כחות להמשך למועד בהתלהבות ובשמחה.

בסיום, קבלו התלמידים ממתקים ושתייה - צידה לדרך הביתה, אך גם 'צידה לדרך' רוחנית קבלו התלמידים, בדמות ספור מיוחד עם מוסר השכל מיו"ר הארגון הרב יצחק גלסנר, שהפתיח את התלמידים עם בואו.

התלמידים, שהודו בכל לבם להנהלת הארגון על ההפתעה המיוחדת, חזרו לביתם גדישים ורעננים, בבחינת 'וקני ה' יחליפו פח'.

כאן המקום להודות לרפזים ולאברכים החשובים, שבמסירות הקדישו את מרצם וכוחם על מנת לסיע בארגון הארוע. יישר פח לרפז סניף ביתר עלית הרב יצחק גוטליב שליט"א, על היוזמה הנפלאה.

קלשונתם
0-733-744-755
הקו לתלמידי "ושננתם לבניך"

המשך "מה הוא אומר"

בראת דבר של הזק, חייב שאני בורא לה דבר של הזק". מה עשה, יצר את ה'חבר'בר', הוא נחש צפעוני, הערוד. כמו הפרד - גם הוא יצור כלאיס. הוא נשך את ענה וזה לא נתרפא ממפתו לעולם. הערוד כמו הפרד - אין רפואה למפתו, כמו שמבאר בגמרא שמיביא רש"י.

מן הטבע הזה, שיצורי כלאים הנם עזים ומספנים כל כך, למדים כל באי העולם, וגם הגויים מקרחים להודות בכך - שמצות ה' היא אמת, והעברה על צויו גורמת רק רעות וצרות לעושיהו. שכן המציאות מוכיחה לעינינו, שמו העברה על האסור של כלאים - יצאו מזיקים שפאלו שמביאים רק צרות ורעות בעולם.

ובכן, כאשר רואים את הפרד, הלא הוא ההוכחה המוחצת לשקר והענט, הדיו והדגן, אזי מאליה פוצצת השירה של "ה' אמת ותורתו אמת": אפלו כל מלכי הארץ הגוים יודו ה', כי שמעו אמרי פיך!

בשמחה תמיד
חידוים טשטחים

על אסירים תכננו להרחיב הפלא. ספנו גיונים ביצד אכזרי את דבר הפלא:
אחד מהם! נאז את עברי הגזר, וגזר והאסור האס אדיף אלפס מליך או גמלא חסר אהמאל מתחפזיך.
האך האחד אסיר קלאזר הגזר והזר קפואם וגמלות.
"תכננתנו להצד אטמיון" אמר לחבריו. "אזי?" תמנה החסר.
"למה גזר פלא..." אמר קלאזר.

מקדשי תיראו

פינה שבועית בנושא חומרת הדיבור בשעת התפילה

לע"נ הרה"ג
ר' מאיר אריה בר' יוסף לב

מאת: הרב יהודה לב מח"ס לב המועדים

"גריד האדם להתבונן איה היה עומד לפני מלך בשור ודם ומדבר דברים בטלים שאינם נוגעים למלך הלא יתכבו את ראשו, ק"ו פשעומד בבית הפנסות ובבית המדרש לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה ואיה לא יבוש מפניו" (ספר חרדים סו פו).

הכרזה בקול

במנהגי ק"ק וורמיישא (עמוד יא) כתב: וטרם שפתיחיל החזן 'ברוך שאמר' מכריז השמש: 'שתיקה יפה בשעת התפלה'.

תלית שלטי התעוררות

בליטא נהגו לכתב על גבי לוחות 'אין לדבר בבית הפנסות' ותלו בבית הכנסת. (ספר שיח צבי חובא בש"י למורא עמוד ע)

מה נעשה בפרשה זו "בבקר בבקר" - פלומר בכל בקר?
היכן עוד מזכר בתורה "בבקר בבקר"? (3 מקומות)

מהם ארבעת העמים המזכרים בשירת הים, מלבד ישראל ומצרים?
העמים המזכרים בשירת הים הם פלשת, אדום, מואב ונכנען (שמות טו יז-טו).

• ב. לפקוביץ • י.ח. ביטון • ע. יפה • ש. לפקוביץ
• ש.מוליק • פוזון

